

ZWIASTUN

Data wydania 4. XII. 2016

Numer 12 (55) 2016

PRZEJŚCIE CHRYSZTUSA PRZEZ MOJE ŻYCIE – MÓJ ŻYCIOWY ADWENT

Tytuł umieszczony powyżej skłania nas do myślenia o naszym życiu, naszych wyborach i postawach, jakie dokonujemy codziennie. Te wybory i postawy, zajęcie stanowiska w określonej sprawie, stawia nas na dużym życiowym skrzyżowaniu. Mamy pójść albo w lewo, albo w prawo lub prosto. To my dokonujemy rozeznania i wyboru. Później z perspektywy życiowego podsumowania, widzimy, że były te wybory słuszne. Ale nasz ostateczny kierunek to życie wieczne w Bogu, to jest ta alternatywa, konsekwencja mojego uporu i świadomego dążenia do szczęścia. Bo człowiek jest wezwany do szczęścia! Jezus Chrystus jest tym, który codziennie staje na naszych rozdrożach, bezdrożach życia i mówi: Idź za mną, nie lękaj się!. Kolejny adwent w naszym życiu, ale dla kogo będzie ostatni, tego nie wiadomo. Dlatego nasz wysiłek skłania do tego, aby Jezusa rozpoznać nawet w naszych krzyżach, upadkach, że on teraz przechodzi, aby mnie podźwignąć, ale niekiedy i upomnieć, żebym wrócił z drogi grzechu w którym trwam od lat, abym ja, gdy na to zezwalam, godzę się, powiedział stanowcze nie - złu dlatego, że jest to konsekwencja mojego chrztu i bierzmowania. Nie jest łatwo rozpoznać Jezusa w wielkim życiowym adwencie, nie jest łatwo być świadkiem wiary w Jezusa, w świecie, kiedy inni będą uporczywie powtarzać, że to nie modne, czyniąc to na różne sposoby. Czynimy to co się Bogu podoba, mając argumenty. Ale tego nie da się osiągnąć, jeżeli ja nie będę znał nauki Jezusa i Kościoła. Jakie miejsce w moim domu zajmuje Pismo święte i Katechizm Kościoła Katolickiego oraz inne książki i prasa katolicka o Bożej tematyce?

Ks. Sławomir

PROGRAM REKOLEKCJI ADWENTOWYCH 16 – 18 GRUDNIA 2016 REKOLEKCJE WYGŁOSI - Ks. Łukasz Cybuch

PIĄTEK 16 XII

9.30 - 11.00 - **SPOWIEDŹ**

10.00 – MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

16.00 – 17.00 – **SPOWIEDŹ**

17.00 – RORATY : MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

SOBOTA 17 XII

10.00 – MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

17.00 – RORATY: MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

NIEDZIELA 18 XII

8.30 – MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

10.00 – MSZA Z NAUKĄ DLA DZIECI

12.00 - MSZA Z NAUKĄ DLA WSZYSTKICH

W tym numerze:

Ministranci w akcji I i II	Str.2
Świątynia Opatrzności Bożej	Str.2
Prymas niezłomny cz.15	Str.3
Więzienny opłatek	Str.4
Wambierzycka szopka	Str.4
Cofnijmy wskazówki zegara.....	Str.4
Mysli rymowane	Str.4
Humor	Str.4

Święty przypomina:

Kolędy nie tylko należą do naszej historii, lecz poniekąd tworzą naszą historię narodową i chrześcijańską. Jest ich wiele, ogromne bogactwo. (...)Trzeba, ażebyśmy tego bogactwa nie zagubili. Dlatego też, łamiąc się dzisiaj z Wami opłatkami wigilijnym, życzę, abyście wszyscy, drodzy Rodacy, czy w kraju, czy też w Rzymie, czy gdziekolwiek na świecie, śpiewali kolędy, rozmyślali nad tym, co one mówią, nad całą ich treścią, i byście w nich odnajdywali prawdę o miłości Boga, który dla nas stał się Człowiekiem.

Jan Paweł II, Watykan, 23 grudnia 1996r.

MINISTRANCI W AKCJI - I

W dniu 19-20 listopada 2016 w Starachowicach odbyły się Szachowe Mistrzostwa Polski Ministrantów w szachach szybkich i błyskawicznych. Organizatorem mistrzostw była parafia Matki Bożej Nieustającej Pomocy, Katolicki Klub Szachowy Gambit oraz Rada Rycerzy Kolumba 14023 w Starachowicach. W zawodach wystartowało łącznie 182 zawodników z 35 parafii z 15 diecezji. Naszą parafię reprezentowali: szkoła podstawowa: Bartosz Przesłański, Oliwier Mazonik, Maciej Nowak, Dominik Telec, Maciej Brzozowski, Maciej Kania i Jagoda Gront. gimnazjum: Izabela Gront i Piotr Małecki. Gratulujemy zawodnikom wielkiego sukcesu, ponieważ zajęli: III miejsce w kategorii szkół podstawowych i III miejsce w kategorii gimnazjum w szachach błyskawicznych, oraz III miejsce w kategorii szkół podstawowych

Tekst i zdjęcia: Kamilla Przesłańska

MINISTRANCI W AKCJI - II

W sobotę 26 listopada rozpoczęły się XVI DIECEZJALNE MISTRZOSTWA MINISTRANTÓW W HALOWEJ PIŁCE NOŻNEJ. Eliminacje dla naszego okręgu odbyły się w Mirowie. Z naszej parafii wystąpiła reprezentacja w kategorii szkoły podstawowej. Zawodnicy zagraли z czterema drużynami z parafii: Jastrząb, Chrystus Nauczyciel - Radom, Odrowążek, Wszystkich Świętych - Starachowice.

Niestety tylko jedna drużyna z pięciu przeszła do dalszych rozgrywek. My niestety nie. Chłopcy zaprezentowali się jednak bardzo dobrze, mimo że dopiero od 2 miesięcy trwały treningi, które poprowadził **Konrad Rączka**. Trenerowi serdecznie dziękujemy za zaangażowanie i czas. W skład drużyny weszli: Mateusz Brzozowski, Krzysztof Gębalski (kapitan), Patryk Matusz (bramkarz), Jeremiasz Domański (bramkarz), Piotr Lach, Mikołaj Zięba, Wójcik Bartosz, Brzozowski Maciej, Raczyński Dawid, Głowacki Miłosz, Dorian Świłoń.

Wszystkim, którzy pomogli w treningach, Panu Jerzemu Brzozowskiemu, Rodzicom - bardzo dziękujemy. Będziemy trenować dalej.

Ks. Proboszcz

ŚWIĄTYNIA OPATRZNOŚCI BOŻEJ - WOTUM WDZIĘCZNOŚCI NARODU

W znaczącym dla Polaków dniu - 11 listopada br., w 98 rocznicę odzyskania przez nasz kraj niepodległości, odbyło się uroczyste otwarcie Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie. 225 lat minęło od złożenia obietnicy, którą Zgromadzenie Narodowe wraz z królem Stanisławem Augustem Poniatowskim, uczynili, wyrażając wolę wybudowania świątyni - wotum wdzięczności za uchwalenie Konstytucji 3 Maja. Z woli króla, miała być wzniesiona w Ujazdowie. Już rok później (1792) wbudowano kamień węgielny, lecz III rozbiór Polski przerwał podjęte prace, o wznowieniu których zaczęto mówić dopiero po odzyskaniu niepodległości (po I wojnie światowej). W 1921 r. sejm ustawą odnowił zobowiązanie z 1791 roku. Wyloniono zwycięski projekt B. Pniewskiego, a budowlą miała stać na Polach Mokotowskich. Jednak znów zawirowania historii pokrzyżowały realizację powziętych planów i przerwały prace na kilkadziesiąt lat. Po II wojnie światowej ks. prymas August Hlond i kardynał Stefan Wyszyński próbowali podjąć dzieło budowy.

Ideologia komunistyczna obejmująca wszystkie sfery życia i zdecydowane odmowy władz ówczesnej Polski zniweczyły te starania. Już w innej rzeczywistości politycznej, w 1989 roku z inicjatywą kontynuacji budowy Świątyni Opatrzności Bożej wystąpił prymas

Senat RP uchwałą z dn. 18 czerwca 1998 r. przychylił się do budowy świątyni, a sejm wyraził uznanie dla inicjatywy prymasa J. Glempa. Komisja Konstytucyjna Senatu RP w 1991 r. w uchwale powziętej z okazji 200- lecia powstania Konstytucji 3 Maja stwierdziła aktualność złożonych ślubów. Budowę obiektu poparła Rada Miasta Warszawy i Konferencja Episkopatu Polski. Jako nową lokalizację wyznaczono Pola Wilanowskie. 2 maja 2002 r. z udziałem kardynała J. Glempa wmurowano kamień węgielny. W 2004 r. przerwano prace, aby ostatecznie wznowić je w 2008 roku. Powołano Centrum Opatrzności Bożej dla sprawowania nadzoru i zbierania funduszy na budowę. Wsparcie przez Episkopat, wkład finansowy państwa oraz ofiary ponad 100 tys. darczyńców z kraju i zagranicy pozwoliły wreszcie sfinalizować dzieło - wotum wdzięczności narodu polskiego.

Cztery pokolenia na próżno czekały na tę chwilę, a doczekało dopiero piąte, już niestety bez ostatniego inicjatora - kardynała J. Glempa. Budowa Świątyni w Wilanowie została ukończona, nadal jednak trwają prace wykończeniowe. Obiekt wznosi się u zbiegu ul. Ks. Prymasa Augusta Hłonda i alei Rzeczypospolitej na warszawskim Wilanowie. Ta wyjątkowa budowla, a najwyższa świątynia w mieście: 75 m wysokości - robi wrażenie. Jest przestronna, bardzo dobrze akustyczna. Już można tu odprawiać Msze Św., organizować koncerty. Lecz kolejny etap budowy potrwa zapewne kilka lat. Sakralizacja wnętrza świątyni, wypełnienie go dziełami artystów tworzących ku chwale Bożego imienia, to zadanie do realizacji. Część główna kościoła jest elementem składowym kompleksu Centrum Opatrzności Bożej, w którym zawiera się również Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego oraz Panteon Wielkich Polaków.

Historycznie czas nie sprzyjał powstaniu świątyni - wotum, zabory, wojny światowe, czasy komunizmu - to przebogata i trudna historia wskazująca jednak, jak ważne jest miejsce Polski na mapie Europy. Dlatego w Dzień Niepodległości - dzień wielkiej dumy narodowej, w obecności przedstawicieli najwyższych władz RP, Episkopatu Polski z prymasem arcybiskupem Wojciechem Polakiem, przedstawicielami władz samorządowych, formacji mundurowych, wojskowych, kombatanckich oraz przy udziale ogromnych rzeszy darczyńców z całego kraju, odprawiono pierwszą Mszę Świętą - dokonując uroczystego otwarcia Świątyni i spełnienia obietnicy złożonej przed 225- laty przez naszych przodków - twórców 1- szej w Europie (a 2- giej na świecie) nowoczesnej i bardzo radykalnej Konstytucji 3 Maja.

Arcybiskup Józef Nycz uroczystie odnowił akt dziękczynienia i zawierzenia Panu Bogu naszego narodu i ojczyzny, w kontekście tego, co już przeżyliśmy, z trudnym dziś i tajemniczym jutrem. Wyraził dziękczynienie za Konstytucję 3 Maja i radość spełnionego obowiązku złożonych przed laty przyrzeczeń.

Narodowy, patriotyczny i religijny charakter uroczystości w Świątyni Opatrzności Bożej dał wyraz, że niepodległość to nie tylko „brząz na cokołach”. Na co dzień to polski dom, spokojny sen, radość, kochanie, nauka, praca. To zadowolenie, pewność zatrudnienia i utrzymania rodziny. Że wolność, to dar i zadanie, których nie dostaje się w prezencie i na zawsze. R.M.J.

PRYMAS NIEZŁOMNY cz.15

Od 29 X 1955 r. do 26 X 1956 r. przebywał w Komańczy, ale już bez ks. Skorodeckiego i s. Leoni, o których podwójnej grze wiedział. Mieszkał w klasztorze Nazaretanek „*prowadzący normalne życie zakonne i klasztorne, z prawdziwymi siostrami zakonnymi, które nie są więźniarkami, i z własnym, zakonnym trybem życia*”. Wychodził na spacer w towarzystwie sióstr i psa Pegasia. Miejsce włączone do strefy nadgranicznej nosiło kryptonim „Wrona”. Był przekonany, że bliskość granicy wschodniej jest zapowiedzią wywiezienia do ZSRR. Po uzyskaniu zezwolenia UB odwiedzali go rodzina, biskupi, Maria Okońska i Janina Michalska z grupy apostołskiej „ósemek”, a przez kilka miesięcy mieszkał z nim ojciec.

W tym miejscu powstał akt oddania narodu Maryi. Ukryty tekst do Częstochowy przewiozła Michalska. Na Jasnej Górze, „*ostatniej desce ratunku dla narodu*”, 26 VIII 1956 r. zgromadziło się 2 tys. pielgrzymów, przy ołtarzu stanęło 28 biskupów, 7 wikariuszy kapitulnych i 1500 księży, tylko fotel Prymasa pozostał symbolicznie pusty. Leżała na nim wiązana biało-czerwonych róż. Tekst ślubów odczytał bp Klepacz. Władze obawiając się, że Prymas złamie zakaz opuszczania Komańczy wysłały oddział wojska, który obstawiał stację kolejową.

Dnia 12 marca 1956 r. w Moskwie zmarł Bierut. Prymas odprawił w jego intencji Mszę Św. i przebaczył krzywdy. W dzienniku odnotował „*pragnę modlić się o miłosierdzie Boże dla człowieka, który tak bardzo mnie ukrzywdził (...) Tego wymaga ode mnie moje chrześcijaństwo*”. Kiedy w październiku 55 r. Cyrankiewicz zarzekł się, że Stefan Wyszyński nie wróci na stanowisko prymasa, to po śmierci Bieruta sytuacja uległa zmianie. W imieniu episkopatu biskupi Klepacz i Choromański prowadzili rozmowy w sprawie jego uwolnienia i powrotu na urzędy kościelne. W kwietniu na mocy amnestii wypuszczono więźniów politycznych. Odwilż stała się faktem, ale sytuacja w kraju była napięta. Obawiając się, że Polska wyłamie się ze strefy sowieckiej i zapoczątkuje efekt domina, Chruszczow 19 X wysłał czołgi na Warszawę. W partii doszło do przesilenia i na VIII plenum KC PZPR na I sekretarza wybrano Gomułkę, którego wcześniej usunięto z partii za odchylenia prawicowo-nacjonalistyczne. Towarzysz „Wiesław” potwierdził lojalność wobec Moskwy, a dla uspokojenia nastrojów uwolniono Prymasa.

Rano 26 X 1956 r. w Komańczy pojawili się Zenon Kliszko i Władysław Bieńkowski. Prymas postawił warunki: zniesienie dekretu o obsadzie stanowisk kościelnych, wznowienie prac Komisji mieszanej w składzie z biskupami Klepaczem i Choromańskim, powrót wygnanych i uwięzionych 13 biskupów do diecezji, przywrócenie niezależności prasie katolickiej, usunięcie z Katowic i Wrocławia narzuconych przez władze wikariuszy kapitularnych (najpóźniej w IV '57 r. powrócił do Kielc bp Kaczmarek). W zamian zgodził się poprzeć zmiany jakie zaszły w kraju. Decyzję o powrocie Prymasa na stanowisko podpisały te same osoby, które 3 lata wcześniej złożyły podpis pod jego aresztowaniem: Cyrankiewicz, Ochab, Zambrowski. Wyszedł na wolność w niedzielę, 28 października 1956 r. Do Warszawy dotarł o 19.00. Przed pałacem biskupim przy ul. Miodowej przywitano go słowami pieśni „My chcemy Boga”. Przez kilka następnych dni wychodził na balkon co pół godziny dziękując za modlitwę, wsparcie i błogosławieństwa zgromadzonych. Była to

D.W.K.

W Komańczy z ojcem

Zwiastun

Adres: Parafia p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach
Starachowice 27-200, Al. Najświętszej Maryi Panny 7
tel. 41 274 30 20

Str. internetowa: www.parafialazy.cba.pl
E-mail: [lasy@poczta.onet.pl](mailto:lazy@poczta.onet.pl)
Nr konta: 35 2030 0045 1110 0000 0164 0230

NA FACEBOOKU: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-pw-Matki-Boskiej-Czestochowskiej-w-Starachowicach/579311342087755>

Cofnijmy wskazówki zegara

W dniach 14- 19 listopada 1988 r. zabetonowaliśmy słupy wieży, rozebraliśmy 2/3 szalunków pod stropem nad prezbiterium oraz porządkowaliśmy teren po sezonie budowlanym.

W I niedzielę Adwentu 27 listopada br., na Mszy Świętej o godzinie 9.00 podziękowaliśmy za tegoroczne prace budowlane. Osoby, które często udzielały się przy tworzeniu tego materialnego dzieła otrzymały religijne pamiątki. Na mszy o godzinie 15.00 mieszkańcy ulic Boczna, Świerkowa i Cisowa przynieśli obraz Matki Bożej Częstochowskiej, który zakończył nawiedzanie rodzin w naszej parafii.

Więzienny opłatek

Waleniem w drzwi budzili domowników. Opieszałość skutkowałą często ich wyważeniem. Potem krótkie słowa brzmiące jak rozkaz – „ubierać się, jest Pan internowany”. Niektórzy nawet i tego nie zdążyli zrobić – do milicyjnej „więźniarki” wepchnięci zostali w ciapach i cienkiej koszuli.

Mija już 35 lat od tamtych wydarzeń. 13 grudnia 1981 r. komunistyczne władze PRL z Jaruzelskim na czele wprowadziły stan wojenny. Powstała Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego, po latach uznana została za „przestępczą grupę o charakterze zbrojnym”. W nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. tysiące działaczy „Solidarności” zostało internowanych. Ci z ówczesnego województwa Kieleckiego trafili głównie do kieleckiego więzienia na Piaskach. Tam mieli spędzić święta Bożego Narodzenia.

Internowani, niepewni swoich losów, niejednokrotnie w sposób szczególnie zawierzali swoją przyszłość Opatrzności. Modlitwa i nadzieja stały się tym co podtrzymywało na duchu. Smutny to był czas; smutny tak dla osadzonych którzy za legalną działalność zostali zamknięci w więzieniach, jak i dla rodzin które często nie miały nawet informacji o miejscu przebywania swych mężów i ojców.

Smutna była wigilia A.D. 1981. Internowani dzielili się nie tylko wiarą, dobrym słowem i opłatkami. Na wspólny stół trafiły nieliczne wiktuały które otrzymywali w paczkach. Dla wielu pamiątką został mały opłatek z życzeniami: „Chrystus się rodzi, nas oswobodzi” i podpisami kolegów z celi. Pierwsi internowani zaczęli być zwalniani w wigilię 1981 r., ostatni, więzienne mury opuścili w listopadzie rok później. Wielu z nich, za swoją działalność, jeszcze przez wiele lat było represjonowanych i szykanowanych.

gów z celi. Pierwsi internowani zaczęli być zwalniani w wigilię 1981 r., ostatni, więzienne mury opuścili w listopadzie rok później. Wielu z nich, za swoją działalność, jeszcze przez wiele lat było represjonowanych i szykanowanych.

P.P.

Cudze chwalicie... WAMBIERZYCKA SZOPKA

Szopki bożonarodzeniowe zawdzięczamy franciszkanom, a Włochy możemy nazwać europejskim zagłębiem tej tradycji. W Polsce zaczęły powstawać wraz z przybyciem zakonników w XIII wieku. W Wambierzycach moda na szopkarstwo dotarła w XVIII wieku, kiedy w pustelni koło kaplicy Matki Bożej Bolesnej zamieszkał Konrad Hilberg, który wyrzeźbił i uruchomił pierwszą stajenkę. Niestety nie przetrwała ona do czasów nam współczesnych. Sławna wambierzycka szopka pochodzi z II poł. XIX wieku i jest dziełem Longina Wittiga urodzonego we wsi Góra św. Anny koło Nowej Rudy. Pochodził z rodziny, w której kunszt tworzenia tych budowli przekazywano z pokolenia na pokolenie. Do Wambierzyc przeprowadził się z żoną i synem w 1850 roku do domu, w którym szopka eksponowana jest do dnia dzisiejszego. Na tle śląskich pejzaży i budowli przez 28 lat wkomponował sceny z życia małego Jezusa i mieszkańców Kotliny Kłodzkiej. Za namową pielgrzymów i turystów oglądających dzieło, Witting wykonał gablotę przedstawiającą Drogę Krzyżową. Po jego śmierci w 1895 roku opiekę nad nimi przejął jeden z jego synów. Hermann kontynuując rodzinną tradycję powiększył ją o sceny: rzeź niewiniątek, Święta Rodzina przy pracy, 12- letni Jezus w świątyni, przekrój kopalni węgla, Objawienie Matki Bożej w Lourdes. Po 1946 roku szopkę przejęły władze lokalne i przekazały ją miejscowej parafii. W sumie dzieło Wittigów ojca i syna obejmuje 800 figurek, z czego

F.K

Zaproszenie do kolędowania ze Zwiastunem

Ksiądz Proboszcz i zespół redakcyjny „Zwiastuna” serdecznie zapraszają parafian i gości do wspólnego, trzeciego już kolędowania w naszym kościele. Nasze kolędowanie odbędzie się w niedzielę - 8 stycznia 2017 r. o godzinie 16.00. Wszystkich chętnych do zaprezentowania kolęd i pastorałek prosimy o zgłaszanie uczestnictwa oraz repertuaru w zakrystii do 1 stycznia 2017 roku. Podobnie jak w ubiegłych latach liczymy na niespodziewane duety i rodzinne zespoły, na śpiewające grupy i solistów, na dorosłych i dzieci. Jesteśmy pewni, że mile nas zaskoczą. ZAPRASZAMY!

H U M O R

List do Świętego Mikołaja:

„Drogi Mikołaju, w tym roku proszę o podwójne egzemplarze zabawek, bo ja też chcę się bawić, jak tata jest w domu”.

Staś kończy wyliczanie grzechów: ...i stłukłem piłką szybę sąsiadowi.

Ksiądz pyta się: - a co sąsiad na to powiedział. - Czy mam opuścić brzydkie wyrazy?

- Oczywiście. - To nic nie powiedział proszę księdza.

Myśli Rymowane

Życzymy sobie Świąt Bożego Narodzenia jak zawsze rodzinnych, ale też bardziej chrześcijańskich, a mniej komercyjnych.

B.A.J.

ZWIASTUN - katolicki miesięcznik parafialny, ukazujący się w parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Starachowicach (Łazy)

Redaguje Zespół: ks. Grzegorz Roszczyk, Dorota Chyczewska, Irena Górecka /skład/, Renata Minda - Juda, Donata Witkowska-Kowal, Paweł Perchel / zdjęcia, str. www /,

Współpraca przy n-rze : ks. Sławomir Końiewski , Filip Kowal, Bogusław Jop, Kamilla Przesłańska.